

РЕШЕНИЕ

№ 5523

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6101** по описа за **2020** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез процесуален представител юрк. С., срещу решение от 05.04.2020 г., постановено по н.а.х.д.№ 5180/2019 г. от СРС, НО – 18-ти състав.

С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № Р-10-181/05.03.2019 год., издадено от член на Комисията за финансов надзор /КФН/, изпълняващ правомощията на заместник-председател на КФН, с което на Застрахователно дружество „Б. И.“ на основание чл.644, ал.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2 000 лева.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона и при пълна липса на мотиви. Не става ясно на коя дата въззивният съд е приел, че е извършено нарушението. Искането е за отмяна на решението и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди оспореното наказателно постановление. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител за участие в производството и не заявява становище по жалбата.

Представителят на прокуратурата изразява становище за основателност на

касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да отмени наказателното постановление районният съд е приел, че неправилно административнонаказващият орган сочи като нарушение изготвянето на доклада на 01.06.2018 г., тъй като този доклад има характер на вътрешен за застрахователя акт, който не поражда преки последици за правната сфера на търсеция обезщетение и с действията си ответникът не е извършил твърдяното в НП административно нарушение.

Този извод е неправилен.

Чл.504, ал.2, т.2 КЗ предвижда, че КФН приема наредба, която, която регламентира единна методика за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства. Въз основа на тази законова делегация КФН е приел Наредба № 49/16. 04. 2014 г. (последно изменение ДВ,бр.33/2017 г.) Чл.1, ал.3 от тази наредба определя, че с наредбата се въвежда единна методика за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства. На основание чл. 20, ал. 2 от Наредба № 49/16. 04. 2014 г. обезщетението за вреди на моторни превозни средства се определя съгласно приложения № 1 – 6 от Наредба № 24 от 2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства. Налице е нормативно установен ред при определянето на обезщетението, с който ред следва да се съобрази застрахователя и отклонението от този ред се санкционира.

От доказателствата по делото се установява, че с изготвения на 01.06.2018 г. доклад застрахователното дружество е определило застрахователното обезщетение за вредите по МПС в нарушение на чл. 20, ал. 2 от Наредба № 49, тъй като обезщетението за вреди на увреденото моторно превозно средство по претенцията не е определено по Методиката към Наредба № 24. В доклада е налице несъответствие с изискванията на Методиката по отношение изчислението на разходите за допълнителни материали. Така определеното в доклада обезщетение впоследствие е било изплатено без промяна.

Чл.45 от Наредба № № 49/16. 04. 2014 г. предвижда, че лицата, които са извършили нарушение на наредбата, както и лицата, които са допуснали извършването на такива нарушения, се наказват при условията и по реда на част осма от Кодекса за

застраховането – Административно-наказателни разпоредби. В тези разпоредби е и чл.644, ал.2 КЗ, съгласно който, лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага наказание. Нарушение на подзаконов нормативен акт се извършва в цялост, като наказващият орган е санкционирал неизпълнение на акт по прилагането на КЗ, а самото нарушение на Наредбата е свързано с неизпълнение на задължението, застрахователното обезщетение да бъде определено съобразно Методиката по Наредба № 24.

Настоящата инстанция намира, че районният съд в мотивите си не е анализирал изобщо доказателствата по делото, не е изложил каква фактическа обстановка приема, липсва преценка допуснати ли са нарушения на материалния и процесуалния закони в административнонаказателното производство, не са обсъдени всички наведени от страните доводи и оплаквания. Всъщност мотивите са само от четири изречения, което може да се приравни на липса на мотиви изобщо. С оглед на горното настоящата инстанция намира, че обжалваното решение следва да се отмени, а делото да се върне за разглеждане на друг състав на въззивния съд за произнасяне по съществуващото на спора. По претенциите на страните за разноси, в т. ч. и за настоящата инстанция, съгласно чл. 226, ал. 3 АПК ще се произнесе въззивния съд при новото разглеждане на делото.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН , Административен съд София-град,XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 05.04.2020 г., постановено по н.а.х.д.№ 5180/2019 г. от СРС, НО – 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ